

گفت‌وگوی «سعد الحریری»، با روزنامه «الشرق» درباره انسداد سیاسی در این کشور

اختلافات سیاسی لبنان پشت‌سر گذاشته می‌شوند

ارژانی‌ها برای تدوین قانون جدید انتخابات در لبنان به نتیجه نرسیده‌است. لبنان پس از راه‌یابی از بحران سه‌ساله‌ه انتخاب رئیس‌جمهوری هم‌اکنون با بحران سیاسی جدیدی روبه‌رو شده‌ است. توافق نکردن احزاب و گروه‌های لبنانی روی قانون جدید انتخابات دو گزینه را پیش‌روی مجلس قرار می‌دهد: گزینه اول اینکه با پایان یافتن دوره قانونی خود در بیستم جولای، کشور وارد مرحله خلا قانون‌گذاری شود که این امر اتفاق بی‌سابقه‌ای در تاریخ لبنان خواهد بود و مشکلات متعددی را به دنبال خواهد داشت. گزینه دوم اینکه اعضای پارلمان به منظور اجتناب از وقوع مشکلات ناشی از خلا، برای سومین بار اقدام به رای‌گیری و تمدید دوره کنونی مجلس ولسو برای مدت کوتاه چندماهه کنند. «سعد الحریری»، نخست‌وزیر لبنان، می‌گوید حتماً تا پایان مرحله قانونی بر سر یک قانون جدید انتخابات در لبنان توافق خواهد شد؛ از این فرصت چیزی باقی نمانده‌است.

لبنان به دلیل قانون انتخابات شاهد بحران سیاسی خطرناک است. آیا کشور شما در آستانه خلا قانون اساسی قرار گرفته است؟ درست است لبنان به دلیل اختلافاتی که بر سر قانون جدید انتخابات وجود دارد دچار یک بحران سیاسی شده اما همه طرف‌ها تلاش می‌کنند این بحران را از بین ببرند و به توافقی دست یابند که کشور دچار خلا نشود؛ زیرا چنین خلایی به همه و کل کشور آسیب می‌رساند و به نفع هیچ طرفی نیست. تا آنجا که من می‌دانم و در دیدارهایی که با همه طرف‌های سیاسی داشت‌ام، دیدم آنها به‌شدت علاقه‌مند هستند به یک قانون انتخابات جدید دست پیدا کنیم و این اصلاً غیرممکن نیست.

کسانی هستند که خواستار بازگشت به قانون «شصت» هستند تا از این بحران خارج شوید؛ به نظر شما این راه‌حل بهتری نیست؟ قانون «شصت» بدکلی مردود است و همه گروه‌های سیاسی آن را رد کرده‌اند. بنابراین طرح چنین قانونی خارج از مذاکرات و مشاوره‌ها بود. من حتی اعتقادی ندارم که آن قانون بهترین گزینه است. می‌دانیم این قانون تا همین حالا در حال اجراست، پس اگر خوب بود جواب داده بود. بنابراین بهترین راه‌حل این است که ما به یک قانون توافقی دست یابیم و این همان چیزی است که در حال تلاش برای آن هستیم.

عقلانی است که بگوییم همه اینها به دردنخور است؟ خیر، همه افکاری که مطرح شده نامناسب نیست. در بین آنها پیشنهادات مثبت و قابل‌قبولی هم هست، چنان‌که بعضی‌ها هم مردود است. اما مشکل در این است که هر طرفی دیدگاه و دغدغه و تصورات و خواسته‌های خودش را دارد و گاه اینها در تعارض با دیگری قرار می‌گیرد. ما نمی‌توانیم تفکراتی را بر بیه این دلیل کنیم به‌ویژه از طریق قانون انتخابات. به این دلیل تلاش می‌کنیم تا حد امکان نکات مثبت همه را جمع کنیم. از این نتایج یک شکست و فاجعه برای حزب محافظه‌کار است که در مجلس فعلی با ۳۳۰ کرسی از حدنصاب اکثریت ۳۲۶ کرسی برخوردار بود. ترزا می به دلیل نظرسنجی‌های زمان اعلان انتخابات زودرس که حدود ۲۰ درصد از حزب کارگر جلو بود، انتظار حداقل ۶۰ کرسی اضافه را داشت، اما اکنون این حزب در «پارلمان معلق» آینده قادر به تشکیل دولت حزبی بدون جلب مشارکت یک متحد انتلافی نخواهد بود. خانم می در فردای اعلام نتایج انتخابات خلاف درخواست منتقدان و از جمله «جرمی کوربین»، رهبر حزب کارگر، برای استعفا، نهنها این خواست را اجابت نکرد که با هماهنگی حزب اتحادگرای ایرلند برای حمایت برای تشکیل دولت به حضور ملکه رسید و مجوز تشکیل دولت جدید را اخذ کرد. نخست‌وزیر در شرایطی درصدد تشکیل دولت جدید برآمد که در پشت‌سر خود شکست بزرگی را کرسی، حزب «سبز» یک کرسی، حزب محلی «ولز» و مستقل‌ها چهار کرسی را از آن خود کرده‌اند.

ایین نتایج یک شکست و فاجعه برای حزب محافظه‌کار است که در مجلس فعلی با ۳۳۰ کرسی از حدنصاب اکثریت ۳۲۶ کرسی برخوردار بود. ترزا می به دلیل نظرسنجی‌های زمان اعلان انتخابات زودرس که حدود ۲۰ درصد از حزب کارگر جلو بود، انتظار حداقل ۶۰ کرسی اضافه را داشت، اما اکنون این حزب در «پارلمان معلق» آینده قادر به تشکیل دولت حزبی بدون جلب مشارکت یک متحد انتلافی نخواهد بود. خانم می در فردای اعلام نتایج انتخابات خلاف درخواست منتقدان و از جمله «جرمی کوربین»، رهبر حزب کارگر، برای استعفا، نهنها این خواست را اجابت نکرد که با هماهنگی حزب اتحادگرای ایرلند برای حمایت برای تشکیل دولت به حضور ملکه رسید و مجوز تشکیل دولت جدید را اخذ کرد. نخست‌وزیر در شرایطی درصدد تشکیل دولت جدید برآمد که در پشت‌سر خود شکست بزرگی را کس می‌کشد و هم‌اکنون حتی در بین رهبران حزب محافظه‌کار به‌شدت مورد انتقاد قرار دارد. به‌همین دلیل حتی تشکیل دولت انتلافی یا با حمایت حزب اتحادگرای ایرلند نیز پایان کار نخواهد بود و به نظر می‌رسد خانم ترزا می، رئیس یک «دولت مستعجل» خواهد بود که با وزش حتی یک نسیم مخالف در هم فرومی‌ریزد. انتخابات پارلمانی بریتانیا در محتوا و شکل خود حاوی درس‌ها و شرایط خاصی است که وضعیت بریتانیا را در دست در زمانی

جهان

لبنان برق باعث شکاف‌های سیاسی در کشور شد. شما چه راه‌حلی دارید که لبنانی‌ها را از این کابوس رهایی بخشد؟

پرونده برق یک مشکل قدیمی و پیچیده است که از سال‌ها پیش بر شانه‌های لبنانی‌ها سنگینی می‌کند. دولت طرحی برای حل این مشکل ارائه داد تا به صورت چند مرحله اجرا شود. دولت بر این اعتقاد است که نباید گذاشت شهروندان عادی به دلیل بی‌برقی یا پرداخت قبض‌های گران متضرر شوند. البته دیگران هم نظراتی داشتند؛ بعضی از این نظرات بررسی شد و بعضی دیگر نیازمند فرصت بیشتری برای بررسی است. باین‌حال همه طرف‌های لبنانی اتفاق‌نظر دارند که این مشکل باید در اسرع‌وقت حل شود.

رابطه لبنان را با کشورهای عرب خلیج فارس چگونه می‌بینید. آیا احساس می‌کنید عربستان سعودی و کشورهای همسایه‌اش نسبت به تحولات جاری در لبنان خوش‌بین هستند؟

روابط لبنان با کشورهای خلیج فارس دوباره به طبیعت خود برگشته است. دیدار میشل عون، از عربستان‌سعودی و قطر توانست مشکلاتی را که در گذشته بود پشت‌سر بگذارد. بعد از آن بود که هیئت‌هایی از کشورهای حوزه خلیج‌فارس به لبنان آمدند تا عمق رابطه‌شان را با لبنانی‌ها نشان دهند. ان‌شاء‌الله ما در ماه آینده شاهد یک حرکت تعیین‌کننده در این روابط خواهیم بود. قرار است توافقات اقتصادی و تجاری بین لبنان و کشورهای یادشده به امضا برسد و این به نفع طرفین خواهد بود. تردیدی وجود ندارد که پایان بحران خلا ریاست‌جمهوری و تشکیل دولت وحدت ملی در لبنان اثر خوشایندی بر کشورهای خلیج‌فارس گذاشته است.

آیا می‌شود ضوابطی برای گروه‌ها در دولت تعیین کرد که با سیاست‌های کشورهای خلیج فارس در تعارض نباشد؟

ما در دولت بسیار علاقه‌مند هستیم روابط خودمان را با کشورهای دوست به بهترین شکل نگه داریم. تلاش می‌کنیم این روابط را از کشمکش‌های منطقه‌ای کنار نگه داریم. تشکیل این دولت با همکاری رئیس‌جمهور در همین راستا بود زیرا به‌نفع لبنان و ملت لبنان نیست که این روابط دچار تزلزل شوند. مواضع حزب‌الله در قبال دوستان ما در کشورهای خلیج‌فارس به‌نفع لبنان نیست و منافع لبنان را دچار آسیب می‌کند.

طبعاً نمی‌شود برای گروه‌های یادشده از جمله حزب‌الله ضوابط گذاشت که با دولت‌های خلیج‌فارس وارد چالش نشوند. اما منافع مردم لبنان ایجاب می‌کند همه کشور را نسبت به منازعات و قطب‌بندی‌های منطقه‌ای بی‌طرف نگه دارند زیرا به‌نفع ما نخواهد بود.

لبنان پس از آن دیدار از جنوب، شما درباره این گروه‌ها حرف زدید. آیا دولت شما ابزاری در اختیار دارد که بتواند مانع شده و نگذارد لبنان وارد جنگی جدید شود؟

دیداری که ما از جنوب داشتیم به‌همراه وزیر دفاع و فرمانده ارتش بود و می‌خواستیم تأکید کنیم که دولت لبنان و حکومت این کشور تنها مرجع اساسی و امنیتی بر اراضی لبنان است و ارتش و نیروهای امنیتی ما قانونی و قدرتمند هستند و اینها تنها طرف‌های قانونی هستند که وظیفه‌شان حمایت از لبنان در برابر هرگونه تهدیدی؛ چه از جهت اسرائیل یا از هر سوی دیگری است.

تردیدی وجود ندارد که این دیدار با خود پیام‌هایی داشت؛ این یکی از مهم‌ترین ابزارهای دولت است تا تأکید کند دولت مسئول امنیت شهروندان است و اجازه نمی‌دهد دیگران در این امر خللی به وجود آورند. دولت نسبت به معاهدات بین‌المللی مسئول است، به‌ویژه معاهداتی که مربوط به وضعیت امنیت جنوب می‌کند.

لبنان طرح‌های متعددی درباره قانون جدید را در چارچوب مهلت تعیین‌شده تدوین کنیم. این وقت باید دولت را شکست‌خورده بدانیم.

لبنان سرنوشت قطب‌بندی‌های سیاسی چه می‌شود و آیا ما در برابر تشکیل

انتلاف‌های جدید بر ویرانه انتلاف‌های هشتم و ۱۴ مارس هستیم؟

انتلاف‌های سیاسی در پی حوادث و تغییرات سیاسی تشکیل می‌شوند. در لبنان نیز به دلیل شرایط داخلی که تا حد زیادی تحت‌تأثیر بحران‌ها و جنگ‌های منطقه و به‌ویژه جنگ در سوریه است – که هنوز ادامه دارد و ما از پیامدهایش مصون نیستیم– انتلاف‌ها شکل می‌گیرند. تردیدی در این وجود ندارد که انتلاف‌های سیاسی سابق ما الان دیگر مانند گذشته وجود ندارد. اما این مانع آن نمی‌شود که همکاری با انتلافی با یک طرف یا یک متحد سابق شکل بگیرد. هر انتلافی براساس رویکردها، اصول ملی و اهداف مرحله‌ای کنونی و آینده است که شکل می‌گیرد.

لبنان آیا به دلیل ابتکار سیاسی جدیدی که داشتید انتلاف شما با رهبر حزب سوسیالیست‌های پیشرو «ولید جنبلاط» و نیروهای لبنانی «سمیر جعجع» به‌هم خورد؟

انتلاف با رهبر حزب سوسیالیست و نیروهای لبنانی دیگر مانند گذشته وجود ندارد و همه این را می‌دانند. اما چنان‌که گفت‌م، ما با هر طرف با جریان یا حزب سیاسی‌ای که رویکردهای سیاسی و ملی مشترکی داشته باشیم، انتلاف می‌کنیم.

زلزله سیاسی در بریتانیا

که باید نقشه راه از خروج از اتحادیه اروپایی «برگزیت» ترسیم شود، در مسیر یک بحران قرار داده است. بدون تردید این انتخابات تنها تابع عوامل دورنی جامعه بریتانیا نبوده و از یک روند عینی در مجموعه اروپایی و حتی آمریکا پیروی می‌کند که نیروهای تازه‌نفس و به‌خصوص طبقات جوان و ناراضی از وضع موجود با حضور در پای صندوق‌های رای (البته در یک انتخابات نسبتاً آزاد و وجود گزینه‌های ایجابی برای رای‌دهندگان، بسیاری از معادلات موجود را برهم زده‌اند. این رای‌دهندگان جوان و ناراضی معمولاً موضع انتقادی به وضع موجود دارند. اکنون گزینه بدیلی که بتواند با برنامه‌های خود بخشی از خواسته‌های آنان را پاسخ دهد، این شانس را دارد تا با کسب رای آنان روند معمول انتخابات را دچار شوک و الیکارشی حاکم را با چالشی بزرگ مواجه کند. در این دور از انتخابات بریتانیا هم دقیقاً همین وضعیت اتفاق افتاد و جرمی کوربین با تمام اختلافات درون حزب کارگر و خیانت جناح راست علیه خود، تنها به دلیل نزدیکی به مطالبات توده‌ها و جوانان ناراضی از وضع موجود توانست چنین موج بزرگی را ایجاد کرده و کشتی نخست‌وزیر را در دریای توفانی به سمت سواحل صخره‌های هدایت کند.

درواقع این موفقیت بیش از آنچه به حزب کارگر (تابع برنامه بلرسم) متکی باشد، پیروزی جرمی کوربین و برنامه رادیکال چپ او بود که توانست بر همه مشکلات موجود (اختلافات درون حزبی، شوک بعد از برگزیت، حمایت نهادهای مالی و رسانه‌ای از حزب محافظه‌کار و حتی تأثیر منفی حملات تروریستی منچستر و لندن در یک هفته مانده به انتخابات) فائق آمده و با طرح یک برنامه شفاف و متمرکز بر مطالبات اجتماعی روند انتخابات را به ریل اصلی برگرداند.

قبل از او، «برنی سندرز» تا حدودی در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا استارت ظهور این نیروی سوم را زد؛ در فرانسه «ژان لوک ملانشون» در انتخابات ریاست‌جمهوری یکشنبه ۲۳ آوریل فرانسه توانست لکوموتیو آن را به حرکت درآورد و امروز جرمی کوربین موفق شد ایستگاه اول آن را فتح کند. حزب کارگر به رهبری کوربین نهنها توانست حدود ۱۰ درصد و

نگاه

مبارزه با تروریسم در کشور همسایه

دولت مصر اعلام کرد قصد دارد به حملات هوایی خود علیه گروه‌های تندرو در لیبی ادامه دهد؛ زیرا آنها را عامل کشتار مسیحیان مصری می‌داند.

بعضی فرماندهان لیبیایی تأیید کردند که هوایماهای جنگی مصر به شهر «درنه» در لیبی حمله کردند. این اتفاق چند ساعت پس از آن رخ داد که شبه‌نظامیان ناشناس به خودروهای مسیحیانی که داشتند به کلیسایی در استان «المنیا می‌رفتند» شلیک کرده و ۲۹ نفر را کشته و ۲۴ نفر را مجروح کردند.

یک شاهد عینی گفت: یکی از حملات هوایی مصر مدخل غربی شهر درنه را هدف قرار داد؛ اما دو حمله دیگر منطقه «الظهر الحمر» واقع در جنوب این شهر را هدف قرار داد.

«احمد المسماری»، سخنگوی ارتش ملی لیبی که شاخه‌ای جداشده و مسلح در شرق لیبی است، می‌گوید: این حملات هوایی به صورت مشترک بین ارتش ملی لیبی و ارتش مصر صورت گرفت.

سخنگوی ارتش مصر می‌گوید: «نیروهای ما یک گروه خاص را هدف قرار نمی‌هند؛ چون بین تشک‌های تروریستی تفاوتی وجود ندارد. همه اینها از همان ایدئولوژی تکفیری تبعیت می‌کنند».

«یاسر زرق»، رئیس اداره مؤسسه «خبار الیوم» و سردبیر روزنامه «الاکابر» و خبرنگار جنگی سابق که به ریاست‌جمهوری مصر نزدیک است، می‌گوید: در روز نخست حملات ۱۵ مسکان هدف قرار گرفت که از جمله آنها شهر درنه و الجفره در مرکز لیبی بود؛ زیرا «دروگاه‌های تروریسم» در آنجا قرار داشت.

به گفته او، این اهداف شامل «مرکز فرماندهی تشکیلات تروریست‌ها و پایگاه‌های آموزشی عناصر تروریستی و نیز انبارهای تجهیزات، مهمات و تجمع تانک‌ها و توپخانه‌هاست». او یادآور شد که حدود ۶۰ جنگنده در این حملات مشارکت داشت.

دولت مصر از زمان سرنگونی «معمّر قذافی»، دیکتاتور لیبی در سال ۲۰۱۱ تاکنون چندین بار درگیر نبرد با گروه‌های فعال در لیبی شده است. پس از سقوط قذافی، گروه‌های اسلامی تندرو از جمله داعش از هرج‌ومرج لیبی سوءاستفاده کردند. شهر درنه حدود ۱۵۰ هزار نفر جمعیت دارد و در راه ساحلی بین لیبی و مصر واقع شده است. این شهر، تاریخی طولانی در حضور و میزبانی از گروه‌های تندرو داشته است.

داعش در ابتدا موفق شد جای پایي در شهر درنه برپا دهد و سپس اقدام به مقاومت شدید خود پیدا کند؛ اما با ساحلی بین لیبی و مصر مسلح محلی مواجه شد؛ از جمله شورای مجاهدان درنه و گردان شهدای ابوسلیم. سرانجام آنها در سال ۲۰۱۵ داعش را از این شهر بیرون کردند و پس از آن بود که این گروه مقر اصلی خود را به شهر «سرت» انتقال داد.

مصر از «خلیفه حفر»، فرمانده نظامی لیبیایی، حمایت می‌کند. او با کمک ارتش ملی لیبی بیش از دو سال است که با گروه‌های تندرو اسلامی و شبه‌نظامیان در بنغازی، درنه و سایر مناطق مشغول نبرد است. المسماری به روزنامه‌نگاران در بنغازی گفت نیروهای حفر با ارتش مصر به صورت هماهنگ عمل می‌کنند تا حملات هواییمایی این کشور کارساز باشد. ازاین‌رو، حملات هوایی مصر موفق شده بود انبارهای مهمات و اردوگاه‌های عملیاتی شبه‌نظامیان را هدف قرار دهد.

«عبدالفتاح السیسی»، رئیس‌جمهور مصر، نیز می‌گوید حملات هوایی‌ ما گروه‌هایی از تندروها را هدف قرار می‌دهد که به مصر حمله کنند و مصر در انجام عملیات جدید در داخل و خارج از کشور هیچ تردیدی به خود راه نمی‌دهد.

سال چهاردهم • شماره ۲۸۸۸ • روزنامه شوق

ادامه از صفحه ۹

پاسخ به مطالبات تاریخی و نیاز مردم

لبنان اما شوراهای بالاخره شکل گرفتند و حالا هم به دوره پنجم رسیده‌اند....

بله، بعد از دوم خرداد ۷۶ به همت جناب آقای خاتمی، در راستای برنامه توسعه سیاسی؛ ایشان برای پایه‌گذاری نهاد شوراهای، با وجود ناکارآمدی قانون شوراهای مصوب مجلس پنجم، نسبت به انجام انتخابات شوراهای در سال ۷۷ همت گماشتند؛ اما ارزیابی بنده از عملکرد چهار دوره گذشته شوراهای با وجود همه کاستی‌ها مثبت است؛ زیرا ۱۹ سال گذشته فرصتی برای یادگیری اعضای شوراهای، مردم و مسئولان کشور درباره مشکلات قانون شوراهای و پیامدهای ادامه وضعیت کنونی بوده است. اگر در سال ۹۳ دولت یازدهم لایحه مدیریت شهری را در دستور کار خود قرار داده است؛ پیامد چالش‌هایی بوده است که وزارت کشور درباره مدیریت شهرها روبه‌رو بوده است. رخداد پلاسکو در سال ۹۵ نمونه‌ای از این چالش‌های مدیریت شهری، این بار در سطح ملی، برای همه مطرح شد. در حادثه پلاسکو هیچ‌کس مسئولیت قبول نکرد. حل مشکل پلاسکوها نیاز به برنامه‌ریزی و اصلاح ساختار مدیریت شهری از طریق ایجاد مدیریت واحد شهری و پارلمان شهری دارد. سپردن کار مردم به دست مردم باعث می‌شود نمایندگان مردم در مقابل مردم پاسخگو باشند. شهرداری تهران هم باید در جایگاه مجری مصوبات شورای شهر باشد. شورای شهر هم باید متشکل از نمایندگان شورای محلات و مناطق باشد و کسانی باید در شورای شهر باشند که توان مدیریت این کارها را داشته باشند. درست است که هنرمندان و ورزشکاران نباید وارد این عرصه شوند؛ ولی حضور مجموعه هنرمندان و متخصصان عرصه‌های مختلف مدیریت شهری هم کافی نیست. کسانی باید در این مرحله وارد شوراهای به‌ویژه کلان‌شهرها شوند که توان پیگیری و مدیریت تحول ساختاری مدیریت شهری را هماهنگ با نمایندگان مجلس و دولت داشته باشند تا با اصلاح قوانین، مدیریت واحد شهری به‌تدریج شکل و شورای شهر در جایگاه واقعی خود قرار گیرد و در مقابل مردم قبول مسئولیت کند. اگر این فرایند طی نشود، بهترین گزینه‌ها هم در شوراهای انتخاب شوند، باز هم روند گذشته ادامه پیدا می‌کند و شورای شهر عملاً ماشین امضایی در کنار قدرت متمرکز شهردار منتخب خودش خواهد بود. تجربه مدیریت شهری در شهرهای کشورهای پیشرفته مانند انگلیس، آلمان، فرانسه، آمریکا و حتی کشورهای دیگر مانند ترکیه، هند، مالزی و... نشان می‌دهد که شهرهای بزرگ به این صورت اداره می‌شوند که شورای شهر با پارلمان شهری وظیفه سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت بر اجرای مصوبات خود را دارد و شهردار منتخب مجری مصوبات شورای شهر است، در این صورت است که شورای شهر می‌تواند در مقابل مردم پاسخگو باشد. بخذایید سختم را این‌طور تکمیل کنم که در کشورهای پیشرفته، مردم حتی درباره پروژه‌های پیچیده شهری، به یک سالن اجتماعات عمومی دعوت می‌شوند و پس از معرفی ابعاد مختلف پروژه از مردم نظرخواهی می‌شود. اگر مردم پروژه‌ای را نپذیرند، شورای شهر آن را تصویب نمی‌کند. بالاخره هر پروژه‌ای که بخواهد اجرا شود، نقاط ضعف و قوتی دارد. مردم می‌بینند، اظهارنظر می‌کنند و بعد شورای شهر و تیم کارشناسی ارزیابی می‌کنند. حالا این فرایند را در کشور خودمان بررسی کنیم. آیا پروژه مهم بل منطقه صدر- بابایی در شورای شهر تهران مطرح و تصویب شده است؟ اگر در سطح کارشناسی مطرح می‌شود، تصویب می‌شد؟ بنده قبل از اجرای آن در حضور مدیران این پروژه تأکید کردم که این پروژه نه توجیه ترافیکی دارد و نه توجیه شهرسازی و نه زیست‌محیطی. اتفاقاً اعضای شورای شهر نیز سال گذشته در جلسه‌ای با حضور کارشناسان شهری بر همین منطق تأکید داشتند. اگر اعتبارات این پروژه صرف توسعه خطوط مترو به‌ویژه خط سه می‌شد، نیازی به اجرای این پروژه و چالش‌های عوارض منفی آن نبود. کاربری‌ها و مناطقی که در دو طرف محور صدر - بابایی قرار دارند امروز با چه سرنوشتی روبه‌رو هستند؟ آقای رئیس‌جمهور سال گذشته ضمن دیدار خود در استان البرز در سخنرانی خود مژده دادند که با شرکت‌های پژو و ستروئن قرارداد بسته می‌شود که ۴۰۰ میلیون یورو در صنعت خودرو ایران سرمایه‌گذاری کنند. اظهارات ایشان موجب نگرانی شد. چرا دولت به جای نگاه «ایستادن‌مجموعه» و توجیه به نیازهای انسانی، مشوق اهربرد «خودرومحو» است؟ امروز بسیاری از اقدامات مدیران شهری ما با نگاه خودرومحوری انجام می‌شود. باید در مطالعات و پروژه‌های خودمان نگاه انسان‌محور داشته باشیم.

گاهی به نظر می‌رسد برخی مباحث جبری هستند.

بله، برای مشکلات شهری راهکارهای کارشناسی وجود دارد. در زمینه شکل حملاتونقل و محیط زیست شهرها، راه‌حل‌های تجربه‌شده در اختیار است. راهکار مشکل ترافیک؛ توسعه حمل‌ونقل عمومی برای سفرهای متوسط و طولانی، دوچرخه‌رانی در سفرهای کوتاه و متوسط شهری و پیاده‌روی برای سفرهای کوتاه شهری است. بانک جهانی از ۱۹۷۰ روی دو وسیله حمل‌ونقل «خودرو سواری» و «موتورسیکلت» خط قرمز کشیده که محدود و حذف شوند. این نگاه انسان‌محور در سطح جهانی است. سفرهای با خودرو سواری در شهرهای ایران بسیار بیش از کشورهای تولیدکننده عمده خودرو سواری است. در شهرهای اروپایی بخش درخورتوجهی از سفرهای شهری با دوچرخه انجام می‌شود. در شهرهای آلمان ۱۲ درصد و در برخی از شهرهای اروپایی تا ۸۰ درصد سفرها با دوچرخه انجام می‌شود. در شهر پاریس ۴۰ درصد سفرهای شهری با مترو صورت می‌گیرد و فاصله ایستگاه‌های مترو حداکثر ۳۰۰ متر است. مدیریت شهری باید بتواند با استفاده از تجربه بشری کیفیت زندگی مردم را ارتقا بخشد و سلامت، رفاه، آرامش و ایمنی شهروندان را تأمین کند. اگر مدیریت شهری نتواند به این نیازهای انسانی پاسخ دهد سرنوشت آن، کلاف سردرگم و استیصال امروز، خواهد بود.

توپ‌زنی برای صلح

با صدای بلند می‌خندند و برخی هم با موتورشان تک‌جرخ می‌زنند و عده‌ای دیگر روی سقف ماشین‌های درحال حرکت، پرچم افغانستان را تکان می‌دهند. هیجان ایجادشده در شهرگر کوچک‌تر از هیجانی که تهران در روز داریی به خود می‌بیند نباشد، کمتر نیست. در هر گوشه که با شهر می‌توان افرادی را دید که شیپور و پرچم‌به‌دست راه می‌روند. گویا همه فهمیده‌اند که تنها راه رسیدن به صلح در این کشور ورزش است؛ در همین روزهایی که در هرات در غرب افغانستان رقابت فوتبال برگزار می‌شود، در کابل، پایتخت این کشور، هم مسابقات کریکت، با چنین هیجانی در حال برگزاری است که حتی شهر شرقی این کشور را هم به جنب‌وجوش آورده است. در شهرهایی مانند «خوست» در شرق افغانستان افراد زیاد برای تماشای مسابقات کریکت جمع می‌شوند و برای چندساعت به شادی می‌پردازند. هرات در آن چندروز لحظه‌هایی را به خود دید که تماشاگران زیادی آرزو کردند ادامه داشته باشد؛ هرات چندروز رقصید. چندروز شد که در هرات جنگ را فراموش کرده‌اند و آرزو کردند که جنگ برای همیشه جایش را به صلح بدهد. بسیاری برای صلح توپ زدند و در امنیت رقصیدند.